

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა საქართველოს სახელით

05 მარტი, 2020 წელი
სიღნაღი

ქ.

შ ე ს ა ვ ა ლ ი ნ ა წ ი ლ ი

სიღნაღის რაიონული სასამართლო
მოსამართლე ალექსანდრე ლომიძე
სხდომის მდივანი ნანა გოშნიაშვილი

მოსარჩელე: გ-----ი

მოპასუხე: მ-----ი

წარმომადგენელი: დ-----ი

დავის საგანი: აუცილებელი გზით სარგებლობის უფლების დადგენა

ა ლ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ ი ნ ა წ ი ლ ი

1. სასარჩელო მოთხოვნა

მოსარჩელე გ-----ს მიეცეს უფლება მის საკუთრებაში არსებულ საკარმიდამო მიწის ნაკვეთამდე, მდებარე: ქ-----, საკადასტრო კოდით N5-.1-.5-.2-- მისასვლელ აუცილებელ სამანქანო გზად გამოიყენოს მოპასუხე მ-----ის კუთვნილი მიწის ნაკვეთები, მდებარე: ქ-----, საკადასტრო კოდით N5-.1-.5-.3-- და საკადასტრო კოდით N5-.1-.5-.3--.

სასარჩელო მოთხოვნის საფუძვლად მითითებულია შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები: მოსარჩელეს საკუთრებაში აქვს უძრავი ქონება, მდებარე: ქ-----, საკადასტრო კოდით N5-.1-.5-.2--. მიწის ნაკვეთი და მასზე განთავსებული შენობა-ნაგებობა მდებარეობს ს-----ა და ბ-----ს ქუჩებს შორის. მოსარჩელის კუთვნილ უძრავ ნივთს არ გააჩნია ჯეროვანი გამოყენებისათვის აუცილებელი მისასვლელი სამანქანო გზა, რის გამოც ვერ

ახერხებს ნაკვეთთან დაკავშირებას. მოსარჩელის კუთვნილ ქონებას ს----- ქუჩის მხრიდან ესაზღვრება მოპასუხის კუთვნილი უძრავი ნივთები, რომელთა საკადასტრო კოდებია: N5-1-5-3-- და N5-1-5-3--. სსიპ „ლეკან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს“ 2018 წლის 10 აგვისტოს N005591118 ექსპერტიზის დასკვნის თანახმად, მოსარჩელის კუთვნილ უძრავ ნივთთან აუცილებელი დამაკავშირებელი გზის მოწყობა შესაძლებელია ორი მარშრუტით, კერძოდ, ერთ შემთხვევაში, ბ----- ---ს ქუჩიდან N5-1-5-2-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთის გავლით და მეორე შემთხვევაში, ს----- ქუჩიდან N5-1-5-3-- და N5-1-5-3-- საკადასტრო კოდებით რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთების გავლით.

მოსარჩელის მითითებით, N5-1-5-2-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთის და მასზე განთავსებული შენობა-ნაგებობების მდებარეობის გათვალისწინებით, მასზე აუცილებელი გზის მოწყობისათვის საჭიროა რამდენიმე ნაძვისა და ხეხილის ხეების მოჭრა. ასევე, გზის გავლა მოხდება უშუალოდ ნაკვეთზე მდებარე საცხოვრებელი სახლის წინ. ამასთან, ბ----- ს ქუჩა არის მეორეხარისხოვანი გზა და ზამთარსა და წვიმიან ამინდში ამ მხრიდან გზის გამოყენება ფაქტობრივად შეუძლებელი იქნება რთული რელიეფის გამო. N5-1-5-3-- და N5-1-5-3-- საკადასტრო კოდებით რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთებზე გავლით გზის მოწყობა კი უფრო ხელსაყრელი და მისაღებია, ვინაიდან N5-1-5-3-- მიწის ნაკვეთი ათეული წლების მანძილზე წარმოადგენდა საერთო სარგებლობის სამანქანო გზას და გარდა მოსარჩელისა, სხვა მომიჯნავე მეზობლებიც დღემდე სარგებლობდნენ მისით. გზა დღესაც არსებობს და ამ ფორმით გზის დადგენის შემთხვევაში არ იქნება საჭირო დამატებითი სამუშაოების ჩატარება მოსარჩელის კუთვნილ მიწის ნაკვეთთან მოსახვედრად ავტომობილით გადაადგილებისთვის. ამდენად, აუცილებელი გზით დადგენა უნდა მოხდეს მოპასუხის კუთვნილი მიწის ნაკვეთების გავლით, ვინაიდან უკვე არსებობს სამანქანო გზა, მოსარჩელე ათეული წლების განმავლობაში სარგებლობდა მისით, ხოლო დღეის მდგომარეობით კი მოპასუხე არ აძლევს საშუალებას ისარგებლოს ამ გზით.

2. მოპასუხის პოზიცია

მოპასუხემ სარჩელზე წარმოდგენილი შესაგებლით სარჩელი არ ცნო და მიუთითა, რომ მის საკუთრებაში არსებული უძრავი ნივთები, რომელთა საკადასტრო კოდებია N5-1-5-3-- და N5-1-5-3-- წარმოადგენს საკარმიდამო მიწის ნაკვეთს და გააჩნია მცირე ფართობის ეზო. შესაბამისად, მათზე აუცილებელი გზის მოწყობის შემთხვევაში, საკარმიდამო მიწის ნაკვეთს დაეკარგება ფუნქციური დანიშნულება. მოპასუხეს და მის ოჯახს საკუთრებაში ყავს ორი სატრანსპორტო საშუალება და თუკი მოსარჩელეს მიეცა გზით სარგებლობის უფლება, ფაქტობრივად მოპასუხის ოჯახს მოუწევს

კუთვნილი ავტომობილების ქუჩაში გაჩერება, სახლიდან საკმაოდ მოშორებულ მანძილზე, რაც არ შეიძლება ამართლებდეს ს----- ქუჩიდან აუცილებელი გზის მოწყობას. მოსარჩელესა და მის ბიძას - მ-----ს საკუთრებაში გააჩნდათ უძრავი ქონება, საკადასტრო კოდით N5-1-5-1-- , რომელიც უკავშირდებოდა ბ-----ს ქუჩის მხრიდან გზას. მესაკუთრეებმა ურთიერთშეთანხმებით გამიჯნეს ქონება ორ ნაწილად, საიდანაც მ-----ის საკუთრებაში არსებული უძრავი ნივთი, საკადასტრო კოდით N5-1-5-2-- მოექცა ბ-----ს ქუჩის მხარეს, ხოლო მოსარჩელის საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება, საკადასტრო კოდით N5-1-5-2-- კი მოექცა შუაში და აღარ აქვს გზასთან კავშირი. ამდენად, ვინაიდან მოსარჩელემ თავისი მოქმედებით ისე მოახდინა ქონების გამიჯვნა, რომ დაკარგა გზასთან კავშირი, მოპასუხეს არ უნდა დაევალოს თავისი საკუთრების შეზღუდვა და არ უნდა დადგინდეს ს----- ქუჩიდან გზით სარგებლობის უფლება. მოპასუხემ ასევე მიუთითა, რომ მოთხოვნილი ფორმით აუცილებელი გზის მოწყობა იმ გარემოებაზე მითითებით, რომ მოსარჩელეს არ მოუწიოს მნიშვნელოვანი ხარჯების გაწევა, არ გამომდინარეობს სამოქალაქო კანონმდებლობის მიზნებიდან, მით უფრო, რომ მისი ნაკვეთი ფაქტობრივად დაკარგავს ფუნქციურ დანიშნულებას, ვერ გამოიყენებს მესაკუთრე მას შემდგომი სარგებლობისათვის და არსებითად შეილახება საკუთრების უფლების არსი.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. უდავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. უძრავი ქონება, მდებარე: ქ-----, ნაკვეთის ფუნქცია: სასოფლო-სამეურნეო (საკარმიდამო), დაზუსტებული ფართობი: 565.00 კვ.მ, საკადასტრო კოდით N5-1-5-2-- - რეგისტრირებულია გ-----ის საკუთრებად.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (ს.ფ. 16-17);

3.1.2. უძრავი ქონება, მდებარე: ქ-----, ნაკვეთის დანიშნულება: სასოფლო-სამეურნეო (საკარმიდამო), დაზუსტებული ფართობი: 274.00 კვ.მ, საკადასტრო კოდით N5-1-5-3-- - რეგისტრირებულია მ-----ის საკუთრებად.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (ს.ფ. 19-20);

3.1.3. უძრავი ქონება, მდებარე: ქ-----, ნაკვეთის დანიშნულება: სასოფლო-სამეურნეო (საკარმიდამო), დაზუსტებული ფართობი: 71.00 კვ.მ, საკადასტრო კოდით N5-1-5-3-- - რეგისტრირებულია მ-----ის

საკუთრებად.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (ს.ფ. 22-23);

3.1.4. უძრავი ქონება, მდებარე: ქ-----, დაუზუსტებელი ფართობი: 1783.00 კვ.მ, საკადასტრო კოდით N5-1-00.654 - 2010 წლის 24 აგვისტოს მდგომარეობით რეგისტრირებული იყო მ-----ს საკუთრებად.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (ს.ფ. 108-109);

3.1.5. 2011 წლის 09 აგვისტოს უძრავი ნივთის ჩუქების ხელშეკრულების თანახმად, მ-----მა, საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება, მდებარე: ქ. ს-----, ს----- ქ. N---ში - სასოფლო-სამეურნეო მიწის ნაკვეთი, მასზე გათავსებული შენობა-ნაგებობით აჩუქა მ-----სა და გ-----ს.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა-განმარტება;

- უძრავი ნივთის ჩუქების ხელშეკრულება (ს.ფ. 1-0);

3.1.6. უძრავი ქონება, მდებარე: ქ-----, დაზუსტებული ფართობი: 1783.00 კვ.მ, საკადასტრო კოდით N5-1-5-1-- - 2011 წლის 30 აგვისტოს მდგომარეობით რეგისტრირებული იყო გ-----ისა და მ-----ის საკუთრებად.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (ს.ფ. 110-111);

3.1.7. 2013 წლის 09 აგვისტოს მ-----სა და გ-----ს შორის გაფორმებული უძრავი ქონების გაყოფის ხელშეკრულების თანახმად, თანასაკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება, მდებარე: ქ. ს-----, ს----- ქ. N--, ფართობი: 1783 კვ.მ, საკადასტრო კოდი N5-1-5-1-- - მესაკუთრეთა შეთანხმებით გაიყო ორ ნაწილად და 1-18 კვ.მ. მიწის ნაკვეთი გადაეცა მ-----ს ინდივიდუალურ საკუთრებაში, ხოლო 565 კვ.მ. მიწის ნაკვეთის გადაეცა გ-----ს ინდივიდუალურ საკუთრებაში. შესაბამისად, მ-----ის საკუთრებად დარეგისტრირდა უძრავი ქონება, მდებარე: ქ-----, დაზუსტებული ფართობი: 1-18.00 კვ.მ, საკადასტრო კოდით N5-1-5-2--, ხოლო გ-----ის საკუთრებად დარეგისტრირდა უძრავი ქონება, მდებარე: ქ-----, დაზუსტებული ფართობი: 565.00 კვ.მ, საკადასტრო კოდით N5-1-5-2--.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა-განმარტება;
- უძრავი ქონების გაყოფის ხელშეკრულება (ს.ფ. 1-1);
- ამონაწერები საჯარო რეესტრიდან (ს.ფ. 16-17; 28-29);

3.1.8. ს-----ს სარეგისტრაციო სამსახურის ტექნიკური ინვენტარიზაციის არქივის მიერ გაცემული დოკუმენტების თანახმად, უძრავი ქონება, მდებარე: ქ-----, ს----- ქ. N4--ში 2012 წლის 09 ივლისის მდგომარეობით რეგისტრირებული იყო მ-----ის მამის - დ-----ის საკუთრებად. მიწის ნაკვეთის ფართად დაფიქსირებულია - 274 კვ.მ; უძრავი ნივთის პირველად აღრიცხვად მითითებულია - 15.1-1969 წ., საინვენტარიზაციო N01766. აღნიშნული უძრავი ქონება, რომელიც დღეის მდგომარეობით რეგისტრირებულია საკადასტრო კოდით N5-1-5-3-- , მემკვიდრეობით მიიღო მ-----მა.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- მხარეთა ახსნა-განმარტება;
- ტექნიკური ინვენტარიზაციის მიერ გაცემული დოკუმენტები (ს.ფ. 150-151);
- ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან (ს.ფ. 19-20);

3.1.9. სსიპ „ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს“ 2018 წლის 10 აგვისტოს N005591118 დასკვნის თანახმად, ქ. ს-----ში, ს----- ქუჩა N---ში მდებარე, საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში N5-1-5-2-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებულ მიწის ნაკვეთთან მისასვლელი სამანქანო გზის მოწყობა შესაძლებელია დანართზე ლურჯი ისრებით აღნიშნული N1 ან N2 მარშრუტებით. N1 მარშრუტით - დანართებზე N1 მიმართულებით გზის მოწყობის შემთხვევაში გზა გაივლის საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში N5-1-5-2-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებულ მიწის ნაკვეთზე. N2 მარშრუტით - დანართებზე N2 მიმართულებით გზის მოწყობის შემთხვევაში გზა გაივლის საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში N5-1-5-3-- და N5-1-5-3-- საკადასტრო კოდებით რეგისტრირებულ მიწის ნაკვეთებზე.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- სსიპ „ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს“ 2018 წლის 10 აგვისტოს დასკვნა N005591118 (ს.ფ. 31-43);

3.1.10. სსიპ „ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს“ 2019 წლის 28 მარტის N002106519 დასკვნის თანახმად, 1) N005591118 ექსპერტიზის დასკვნაში მითითებული სამანქანო გზაზე (N2), რომელიც დასკვნის თანახმად შესაძლოა მოეწყოს საჯარო რეესტრის ეროვნულ

სააგენტოში N5-1-5-3-- მიწის ნაკვეთზე, შეუძლებელი იქნება ავტოსატრანსპორტო საშუალების გადაადგილება N5-1-5-2-- მიწის ნაკვეთის მიმართულებით, თუ N5-1-5-3-- მიწის ნაკვეთის მესაკუთრე საკუთარ მიწის ნაკვეთზე განათავსებს 2 ცალ ავტომობილს. 2) საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში N5-1-5-1-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებულ მიწის ნაკვეთს (რომელიც შემდგომ გაიყო N5-1-5-2-- და N5-1-5-2-- მიწის ნაკვეთებად) გააჩნია მისასვლელი გზა (კავშირი საჯარო გზასთან) ბ-----ს ქუჩის მხრიდან (მიწის ნაკვეთის ჩრდილო-აღმოსავლეთის მხრიდან) იმგვარად, რომ გზამ არ გაიაროს მესამე პირების რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთებზე. ასევე აღსანიშნავია, რომ შესაძლებელია N5-1-5-1-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთის იმგვარად გაყოფა, რომ თითოეულ გამოყოფილ საკადასტრო ერთეულ მიწის ნაკვეთს ჰქონდეთ დამოუკიდებელი მისასვლელი გზა (კავშირი საჯარო გზასთან) (შენიშვნა: გაყოფის დროს განხილულ იქნა იგივე პროპორციული ფართობები, როგორი პროპორციითაც დღევანდელი მდგომარეობით არის გაყოფილი/რეგისტრირებული). 3) N005591118 ექსპერტიზის დასკვნაში მითითებულ სამანქანე გზაზე (N1), რომელიც დასკვნის თანახმად შესაძლოა მოეწყოს საჯარო რეესტრის ეროვნულ სააგენტოში N5-1-5-2-- მიწის ნაკვეთზე, არ იქნება ხელისშემშლელი N5-1-5-2-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებულ მიწის ნაკვეთში ავტომობილის გასაჩერებლად ან პირიქით, N5-1-5-2-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებულ მიწის ნაკვეთში ავტომობილის გაჩერება არ იქნება ხელისშემშლელი ზემოხსენებულ გზაზე ავტომობილის N5-1-5-2-- მიწის ნაკვეთის მიმართულებით გადაადგილებისათვის. 4) N5-1-5-3-- მიწის ნაკვეთზე შენობები და დამხმარე ნაგებობები ისეა განთავსებული, რომ ექსპერტიზის დასკვნა N005591118-ში მითითებული N2 გზის გარდა, N5-1-5-3-- მიწის ნაკვეთზე სხვა გზის მოწყობა შეუძლებელია. 5) ფაქტობრივად ჩატარებული აზომვითი სამუშაოების შედეგად მიღებული მონაცემების თანახმად N5-1-5-3-- და N5-1-5-3-- საკადასტრო კოდებით რეგისტრირებულ მიწის ნაკვეთებზე განთავსებულ შენობებს შორის უმოკლესი მანძილი შეადგენს =3,0 მ-ს. ხსენებული მონაცემები არ აკმაყოფილებს სამშენებლო ნორმებისა და წესების მოთხოვნებს, რა შემთხვევაშიც სამშენებლო ნორმებისა და წესების („სნ-წ 2.07.01.-89“) მოთხოვნათა შესაბამისად ქალაქის მეორეხარისხიან გასასვლულებში ავტო-სატრანსპორტო საშუალების გადაადგილებისათვის საჭირო მინიმალური სიგანე შეადგენს 3,5 მ-ს (მათ შორის, ფეხით მოსიარულეთა გადასადგილებლად გათვალისწინებულია 0,5 მ). 6) ფაქტობრივი (დღევანდელი) არსებული სიტუაციის მიხედვით N005591118 დასკვნაში მითითებული N2 გზაზე არსებობს დაბრკოლებები ღობის და ხე-მცენარეების სახით. ასევე აღსანიშნავია, რომ N5-1-5-3-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთის უკიდურეს სამხრეთ-აღმოსავლეთის მხარეს არსებობს ჭიშკარი ფეხით მოსიარულეთათვის, რომელიც გამოიყენება N5-1-5-3-- მიწის ნაკვეთიდან N5-1-5-2-- მიწის ნაკვეთში მოსახვედრად.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- სსიპ „ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს“ 2019 წლის 28 მარტის დასკვნა N002106519 (ს.ფ. 161-176);

3.1.11. სსიპ „ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს“ 2019 წლის 06 ივნისის N003858819 დასკვნის თანახმად, 1) ქ. ს-----ში, ს----- ქუჩა N4--ში მდებარე N5-.1-.5-.3-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთის აღმოსავლეთ ნაწილში, ორსართულიან საცხოვრებელ სახლსა (შენობა N1/2 და ერთსართულიან დამხმარე შენობა-ნაგებობებს (რომლებიც რეგისტრირებული არ არის) შორის არსებულ სივრცეში ავტომობილ(ებ)ის გაჩერება სამშენებლო ნორმებისა და წესების „სნ-წ 2.07.01-89“ მიხედვით შეუძლებელია, ვინაიდან მის მოსაზღვრედ განთავსებული ორსართულიანი საცხოვრებელი სახლის ფანჯრის ღიობებამდე დაშორება 10 მეტრზე ნაკლებია. 2) ქ. ს-----ში, ს-----ს ქუჩა N4--ში მდებარე N5-.1-.5-.3-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებულ მიწის ნაკვეთთან მისასვლელი საავტომობილო გზის მოწყობა, N5-.1-.5-.3-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთის გავლით, ტექნიკური თვალსაზრისით, შესაძლებელი იქნება მხოლოდ იმ შემთხვევაში თუ მოხდება ხსენებულ მიწის ნაკვეთზე ფაქტობრივად განთავსებული ხის კონსტრუქციით მოწყობილი ნაგებობისა და ერთსართულიანი დამხმარე შენობა-ნაგებობის (რომლებიც რეგისტრირებული არ არის) ნაწილის დემონტაჟი. 3) ქ. ს-----ში, ს----- ქუჩა N---ში მდებარე N5-.1-.5-.2-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთის დასავლეთ ნაწილში არსებული ს----- ქუჩასთან დამაკავშირებელი მოხრეშილი საავტომობილო მისასვლელი გზის მინიმალური სიგანე შეადგენს 3,2 მ-ს, რომელიც არ აკმაყოფილებს სამშენებლო ნორმებისა და წესებით „სნ-წ 2.07.01-89“ დადგენილ მოთხოვნებს, რა შემთხვევაშიც ქალაქი მეორეხარისხოვან გასასვლელებში ავტო-სატრანსპორტო საშუალების გადაადგილებისათვის საჭირო მინიმალური სიგანე შეადგენს 3,5 მ-ს.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- სსიპ „ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს“ 2019 წლის 06 ივნისის დასკვნა N003858819 (ს.ფ. 202-220);

3.1.1- სსიპ „ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს“ 2019 წლის 28 ივნისის N50041588189 წერილის თანახმად, N5-.1-.5-.2-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთის დასავლეთ ნაწილში არსებული ს----- ქუჩასთან დამაკავშირებელი მოხრეშილი საავტომობილო მისასვლელი გზის მინიმალური სიგანე, რომელიც შეადგენს 3,2 მ-ს, ფიქსირდება N5-.1-.5-.3-- მიწის ნაკვეთზე ფაქტობრივად განთავსებულ ორსართულიან საცხოვრებელ სახლსა (შენობა N1/2) და N5-.1-.5-.3-- მიწის ნაკვეთზე ფაქტობრივად განთავსებულ ერთსართულიან შენობა-ნაგებობას (შენობა N1/1) შორის, ხოლო ხსენებული გზის დაახლოებით შუა ნაწილში

გზის სიგანე ასევე შეადგენს 3,5 მ-ზე ნაკლებს. სამშენებლო ნორმებისა და წესების მოთხოვნათა შესაბამისად, სოფლის მეორეხარისხოვან გასასვლელულებში ავტო-სატრნასპორტო საშუალების გადაადგილებისათვის საჭირო მინიმალური სიგანე შეადგენს 3,0 მ-ს.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- სსიპ „ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს“ 2019 წლის 28 ივნისის წერილი N5004158819 (ს.ფ. 199-200);

3.2. დადგენილი სადავო ფაქტობრივი გარემოებები

3.2.1. სასამართლოს დადგენილად მიაჩნია, რომ N5-1-5-3-- და N5-1-5-3-- საკადასტრო კოდებით რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთების გავლით შეუძლებელია N5-1-5-2-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებულ მიწის ნაკვეთთან მისასვლელი აუცილებელი სამანქანო გზის მოწყობა.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4 მუხლის თანახმად, შეჯიბრებითობის პრინციპიდან გამომდინარე, მხარეები თვითონ განსაზღვრავენ, თუ რომელი ფაქტები უნდა დაედოს საფუძვლად მათ მოთხოვნებს ან რომელი მტკიცებულებებით უნდა იქნეს დადასტურებული ეს ფაქტები.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 102-ე მუხლის თანახმად, თითოეულმა მხარემ უნდა დაამტკიცოს გარემოებანი, რომლებზედაც იგი ამყარებს თავის მოთხოვნებსა და შესაგებელს. ამ გარემოებათა დამტკიცება შეიძლება თვით მხარეთა (მესამე პირთა) ახსნა-განმარტებით, მოწმეთა ჩვენებით, ფაქტების კონსტატაციის მასალებით, წერილობითი თუ ნივთიერი მტკიცებულებებითა და ექსპერტთა დასკვნებით. საქმის მასალები, რომლებიც კანონის თანახმად უნდა დადასტურდეს გარკვეული სახის მტკიცებულებებით, არ შეიძლება დადასტურდეს სხვა სახის მტკიცებულებებით.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 105-ე მუხლის თანახმად, სასამართლოსათვის არავითარ მტკიცებულებას არ აქვს წინასწარ დადგენილი ძალა. სასამართლო აფასებს მტკიცებულებებს თავისი შინაგანი რწმენით, რომელიც უნდა ემყარებოდეს მათ ყოველმხრივ, სრულ და ობიექტურ განხილვას, რის შედეგადაც გამოაქვს დასკვნა საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებების არსებობის ან არარსებობის შესახებ.

განსახილველ შემთხვევაში, მოსარჩელე აღძრული სარჩელით მოითხოვს N5-1-5-2-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებულ მიწის ნაკვეთამდე მისასვლელი აუცილებელი გზით სარგებლობის უფლების დადგენას, რომელიც მხარის განმარტებით (სასარჩელო მოთხოვნის მიხედვით) შეიძლება დადგინდეს N5-1-5-3-- და N5-1-5-3-- საკადასტრო კოდებით რეგისტრირებული მიწის

ნაკვეთების გავლით.

სასამართლო არ იზიარებს მოსარჩელის განმარტებას ზემოაღნიშნულთან დაკავშირებით, რომ მითითებული ფორმით შეიძლება დადგინდეს აუცილებელი გზით სარგებლობის უფლება, ვინაიდან სამშენებლო ნორმებისა და წესების შესაბამისად, ქალაქის მეორეხარისხოვან გასასვლელებში სატრანსპორტო საშუალების გადაადგილებისათვის მინიმალური სიგანე შეადგენს 3,5 მ-ს, ხოლო საქმეზე დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების გათვალისწინებით, N5-1-5-2-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებულ მიწის ნაკვეთთან დამაკავშირებელი მისასვლელი გზის მანძილი N5-1-5-3-- მიწის ნაკვეთზე ფაქტობრივად განთავსებულ შენობასა და N5-1-5-3-- მიწის ნაკვეთზე ფაქტობრივად განთავსებულ შენობას შორის შეადგენს 3,2 მ-ს. ასევე, გზის შუა ნაწილში, გზის სიგანე ასევე შეადგენს 3,5 მ-ზე ნაკლებს. ამდენად, სასარჩელო მოთხოვნით გათვალისწინებული ფორმით შეუძლებელია სამანქანე გზის მოწყობა მოქმედი სამშენებლო ნორმებისა და წესების შესაბამისად.

მართალია მოსარჩელე მხარე თავისი მოთხოვნის დასტურად მიუთითებს სსიპ „ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს“ 2018 წლის 10 აგვისტოს N005591118 დასკვნაზე, რომლის მიხედვითაც შესაძლებელია სამანქანე გზის მოწყობა N5-1-5-3-- და N5-1-5-3-- საკადასტრო კოდებით რეგისტრირებული მიწი ნაკვეთების გავლით, თუმცა სასამართლო მიუთითებს, რომ სსიპ „ლევან სამხარაულის სახელობის სასამართლო ექსპერტიზის ეროვნული ბიუროს“ 2019 წლის 28 მარტის N002106519 და 2019 წლის 06 ივნისის N003858819 დასკვნები გამორიცხავს სამშენებლო ნორმებისა და წესების („სნ-წ 2.07.01-89“) დაცვით სამანქანე გზის მოწყობის შესაძლებლობას („სნ-წ 2.07.01-89“ წესების შესაბამისად, ქალაქის მეორეხარისხოვან გასასვლელებში ავტო-სატრანსპორტო საშუალების გადაადგილებისათვის საჭირო მინიმალური სიგანე უნდა შეადგენდეს 3,5მ-ს). ამასთან, 2018 წლის 10 აგვისტოს N005591118 დასკვნა არ შეიცავს შესაბამის კვლევას, თუ რა ფაქტობრივი გარემოებების გათვალისწინებითაა შესაძლებელი N5-1-5-3-- და N5-1-5-3-- საკადასტრო კოდებით რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთების გავლით, სამანქანე გზის მოწყობა N5-1-5-2-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებულ მიწის ნაკვეთთან მისასვლელად.

ექსპერტის დასკვნაც, ამ კოდექსის 162-ე მუხლით გათვალისწინებულ მტკიცებულებას განეკუთვნება და წარმოადგენს სპეციალური ცოდნით აღჭურვილი პირის მიერ მოკვლეული საკითხის ირგვლივ განხორციელებულ შეფასებას. ექსპერტის დასკვნის შეფასებისას (იმდენად რამდენადაც დასკვნა სპეციალური ცოდნით აღჭურვილი პირის კომპეტენციას ეფუძნება) ყურადღება უნდა მიექცეს რამდენიმე გარემოებას, მათ შორის: გამოსაკვლევად მიწოდებულ მასალას, მის კვლევით ნაწილს, რადგან სწორედ კვლევითი

ნაწილის შედეგი აისახება საბოლოო დასკვნაში, რომელსაც მართალია არ აქვს სხვა მტკიცებულებებზე აღმატებული იურიდიული ძალა, თუმცა, მის იურიდიულ ძალასა და შინაარსს აფასებს სასამართლო მისივე დასაშვებობის, გამოყენებული კვლევის მეთოდების, საკვლევი მასალისა და ა.შ. მიხედვით (იხ. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს გადაწყვეტილება საქმეზე Nას-929-869-2017, 27.1-2017წ).

ამდენად, საქმეზე გამოკვლეული გარემოებების გათვალისწინებით, სასამართლოს მიაჩნია, რომ N5-1-5-3-- და N5-1-5-3-- საკადასტრო კოდებით რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთების გავლით, შეუძლებელია N5-1-5-2-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებულ მიწის ნაკვეთთან მისასვლელი აუცილებელი სამანქანე გზის მოწყობა.

3.2.2. სასამართლოს დადგენილად მიაჩნია, რომ გ-----მა თავისი მოქმედებით მოსპო N5-1-5-2-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთის საჯარო გზასთან დაკავშირების საშუალება.

საქმეზე გამოკვლეულ ფაქტობრივ გარემოებათა შესაბამისად დადგენილია, რომ უძრავი ქონება, მდებარე: ქ-----, დაზუსტებული ფართობი: 1783.00 კვ.მ, საკადასტრო კოდით N5-1-5-1-- - რეგისტრირებული იყო გ-----ისა და მ-----ის თანასაკუთრებად, რომელსაც ბ-----ს ქუჩის მხრიდან გააჩნდა დამაკავშირებელი სამანქანე გზა. 2013 წლის 09 აგვისტოს მესაკუთრეთა შორის გაფორმებული უძრავი ქონების გაყოფის ხელშეკრულების შედეგად, მიწის ნაკვეთი გაიმიჯნა ორ ნაწილად და მ-----ის ინდივიდუალურ საკუთრებად დარეგისტრირდა 1-18 კვ.მ. მიწის ნაკვეთი, ხოლო გ-----ის ინდივიდუალურ საკუთრებად დარეგისტრირდა 565 კვ.მ. მიწის ნაკვეთი. აღნიშნული გამიჯვნის შედეგად, გ-----ის საკუთრებად დარეგისტრირებულმა მიწის ნაკვეთმა დაკარგა კავშირი ბ-----ს ქუჩის მხრიდან მდებარე სამანქანე გზასთან.

საქმეზე ასევე დადგენილია, რომ მ-----მა მის საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთი, მდებარე: ქ-----, დაზუსტებული ფართობი: 274 კვ.მ, საკადასტრო კოდით N5-1-5-2-- - მიიღო მემკვიდრეობით. მითითებული ქონება მამკვიდრებლის - დ-----ის საკუთრებას წარმოადგენდა 2012 წლის 09 ივლისის მდგომარეობით ტექნიკური ინვენტარიზაციის მიერ გაცემული ინფორმაციის თანახმად, რომელშიც მიწის ნაკვეთის საერთო ფართობად დაფიქსირებულია 274 კვ.მ. (მიწის ნაკვეთი დღეის მდგომარეობითაც იგივე ფართობისაა), ხოლო პირველად აღრიცხვად კი მითითებულია 1969 წლის 15 დეკემბერი.

ამდენად, გ-----ის მიერ თანასაკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთის გამიჯვნა მეორე თანამესაკუთრისაგან განხორციელდა მას შემდგომ, რაც მ-----სა და მის მამკვიდრებელს - დ-----ს უკვე გააჩნდა

საკუთრებად რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთი დღეის მდგომარეობით არსებული მოცულობითა და ფორმით. აღნიშნულის გათვალისწინებით, სასამართლოს მიაჩნია, რომ გ-----მა თავისი მოქმედებით მოსპო N5-.1-.5-.2-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებული მიწის ნაკვეთის საჯარო გზასთან დაკავშირების საშუალება.

ს ა მ ო ტ ი ვ ა ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

სასამართლომ შეისწავლა საქმეში არსებული მასალები, მოისმინა მხარეთა ახსნა-განმარტება და მიაჩნია, რომ მოსარჩელის მოთხოვნა აუცილებელი გზით სარგებლობის უფლების დადგენის თაობაზე უსაფუძვლოა და არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენციის დამატებითი ოქმის პირველი მუხლი;
საქართველოს კონსტიტუციის მე-19 მუხლი;
საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 170-ე, 180-ე მუხლები;

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენციის დამატებითი ოქმის პირველი მუხლის პირველი აბზაცის თანახმად, ყოველ ფიზიკურ ან იურიდიულ პირს აქვს თავისი საკუთრების შეუფერხებელი სარგებლობის უფლება. მხოლოდ საზოგადოებრივი საჭიროებისათვის შეიძლება ჩამოერთვას ვინმეს თავისი საკუთრება კანონითა და საერთაშორისო სამართლის ზოგადი პრინციპებით გათვალისწინებულ პირობებში.

საქართველოს კონსტიტუციის მე-19 მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, საკუთრებისა და მემკვიდრეობის უფლება აღიარებული და უზრუნველყოფილია.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 170-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, მესაკუთრეს შეუძლია, კანონისმიერი ან სხვაგვარი, კერძოდ, სახელშეკრულებო შებოჭვის ფარგლებში თავისუფლად ფლობდეს და სარგებლობდეს ქონებით (ნივთით), არ დაუშვას სხვა პირთა მიერ ამ ქონებით სარგებლობა, განკარგოს იგი, თუკი ამით არ ილახება მეზობლების ან სხვა მესამე პირთა უფლებები, ანდა, თუ ეს მოქმედება არ წარმოადგენს უფლების ბოროტად გამოყენებას.

ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენციის პირველი დამატებითი ოქმით, საქართველოს კონსტიტუციითა და სამოქალაქო კანონმდებლობით აღიარებული და დაცულია საკუთრების უფლება. საკუთრება წარმოადგენს პირის უფლებას თავისუფლად ფლობდეს, სარგებლობდეს და განკარგავდეს მას. დაუშვებელია პირს ფორმალურად ჰქონდეს საკუთრების უფლება და ფაქტობრივად ვერ სარგებლობდეს მისით. საკუთრების ბოჭვამ, მისმა შეზღუდვამ არ უნდა მოსპოს საკუთრების უფლების არსი.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 170-ე მუხლის თანახმად, საკუთრების უფლება - მესაკუთრე ფლობდეს და სარგებლობდეს ქონებით (ნივთით), ისე რომ არ დაუშვას სხვა პირთა მიერ ამ ქონებით სარგებლობა - შესაძლოა შეიზღუდოს კანონის ძალით ან სახელმწიფოებრივ ვალდებულებით. კანონით გათვალისწინებული შემთხვევას წარმოადგენს საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 180-ე მუხლით დაცული აუცილებელი გზით სარგებლობის უფლება, როდესაც მესაკუთრეს შესაძლოა დაეკისროს თავისი საკუთრებით სარგებლობის თმენის ვალდებულება.

6.2. საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 180-ე მუხლის თანახმად, თუ მიწის ნაკვეთს არა აქვს ჯეროვანი გამოყენებისათვის აუცილებელი კავშირი საჯარო გზებთან, ელექტრო, ნავთობის, გაზისა და წყალმომარაგების ქსელთან, მაშინ მესაკუთრეს შეუძლია მეზობელს მოსთხოვოს, რომ მან ითმინოს მისი მიწის ნაკვეთის გამოყენება ამგვარი აუცილებელი კავშირის უზრუნველსაყოფად. იმ მეზობლებს, რომელთა ნაკვეთზედაც გადის აუცილებელი გზა ან გაყვანილობა, უნდა მიეცეთ შესაბამისი კომპენსაცია, რომელიც, მხარეთა შეთანხმებით, შეიძლება ერთჯერადი გადახდით გამოიხატოს. აუცილებელი გზის ან გაყვანილობის თმენის ვალდებულება არ წარმოიშობა, თუკი უკვე არსებული დაკავშირება მიწის ნაკვეთისა გაუქმდა მესაკუთრის თვითნებური მოქმედებით.

საქართველოს უზენაესი სასამართლოს არაერთ გადაწყვეტილებაში განმარტებულია შემდეგი: საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 180-ე მუხლის პირველი ნაწილით წესრიგდება სამეზობლო თმენის ვალდებულება, რაც წარმოადგენს საკუთრების კანონისმიერი ბოჭვის სამართლებრივ მექანიზმს. ამ ნორმით გათვალისწინებული ბოჭვის უფლების ამ ხარისხით გამოყენება განპირობებული უნდა იყოს ისეთი ობიექტური ფაქტორებით, რომლის არსებობის შემთხვევაში პრაქტიკულად შეუძლებელია მესაკუთრის მიერ თავის საკუთრებაში არსებული მიწის ნაკვეთის ჯეროვანი გამოყენება მეზობელი მიწის ნაკვეთით სარგებლობის გარეშე. მიწის ნაკვეთის ჯეროვანი გამოყენება ნიშნავს საჯარო გზებთან, ელექტრო, ნავთობის, გაზისა და წყალმომარაგების ქსელთან აუცილებელი კავშირის არსებობას. ამ შემთხვევაში მნიშვნელოვანია აღინიშნოს, რომ ამ კავშირის არსებობა არ არის

დამოკიდებული სუბიექტურ მიზანშეწონილობასა და არჩევანზე, არამედ ობიექტურად არსებულ ისეთ ფაქტობრივ გარემოებებზე, რომლებიც უთითებენ აუცილებელ, უალტერნატივო კავშირზე საჯარო გზებთან და ა.შ. სამოქალაქო კოდექსის 180-ე მუხლით გათვალისწინებული შემთხვევა კანონისმიერი ბოჭვის ამსახველ ისეთ დანაწესს წარმოადგენს, როდესაც მხოლოდ აუცილებლობა, ობიექტური გარემოება (სხვა გზის არარსებობა, რაც ნივთის ჯეროვანი გამოყენების საშუალებას არ იძლევა და ამით ნივთის დანიშნულებისამებრ გამოყენების შესაძლებლობა მცირდება ან საერთოდ იკარგება) წარმოშობს სხვისი ნივთით სარგებლობის უალტერნატივო წინაპირობას. სხვისი საკუთრებით სარგებლობის უფლების მხოლოდ ამგვარ შემთხვევებში დადგენა განპირობებულია საქართველოს კონსტიტუციითა და სამოქალაქო კოდექსით აღიარებული საკუთრების უფლების თავისუფლებით, რომლის შეზღუდვა დაშვებულია მხოლოდ აუცილებელი ბოჭვის ფარგლებში (იხ. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს გადაწყვეტილება Nას-102-100-2011 - 24 მაისი, 2011 წელი; Nას-70-68-2014 - 06 აპრილი, 2015 წელი).

სასამართლო დამატებით მიუთითებს, რომ აუცილებელი გზით სარგებლობის უფლების მოთხოვნისას დაუშვებელია მხოლოდ მომჩივანი მხარის ინტერესების გათვალისწინებით მოთხოვნის დაკმაყოფილება. ამ შემთხვევაში უნდა შემოწმდეს და დადგინდეს ყველა გონივრული და შესაძლო საშუალება, რომლითაც აუცილებლობის შემთხვევაში შესაძლებელია დაკმაყოფილდეს მოსარჩელის მოთხოვნა, სხვისი საკუთრების მინიმალური შეზღუდვის გზით. დავის განხილვა-გადაწყვეტა უნდა მოხდეს ობიექტური კრიტერიუმებით და არა მოდავე მხარეთა სუბიექტური მიხედულებებით. დაუშვებელია გზით სარგებლობის უფლების დადგენა იმ ინტერესით, რაც მომჩივან მხარეს უფრო მისაღებად და მისთვის ხელსაყრელად მიაჩნია, რის შედეგადაც მოხდება სხვა მესაკუთრის - მეზობელი ნაკვეთის მესაკუთრის საკუთრების უფლებაში კანონისმიერი ჩარვა.

საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 180-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად კი დადგენილია, რომ აუცილებელი გზის დადგენის ვალდებულება არ წარმოიშობა იმ შემთხვევაში, თუკი უკვე არსებული დაკავშირება მიწის ნაკვეთისა გაუქმდა მესაკუთრის მოქმედებით. ამდენად, თუკი მესაკუთრე თავისი მოქმედებით კარგავს კავშირს საჯარო გზასთან და საჯარო კომუნიკაციებთან, იმავდროულად კარგავს უფლებას ისარგებლოს აუცილებელი გზით მეზობლის ხარჯზე.

განსახილველ შემთხვევაში დადგენილია, რომ მოსარჩელის მიერ მოთხოვნილი ფორმით აუცილებელი გზის დადგენა შეუძლებელია, ვინაიდან N5-.1-.5-.3-- და N5-.1-.5-.3-- მიწის ნაკვეთების გავლით N5-.1-.5-.2-- მიწის ნაკვეთთან სამანქანე გზის მოწყობა ფაქტობრივი მდგომარეობის გათვალისწინებით შეუძლებელია. მოქმედი სამშენებლო ნორმებისა და

წესების გათვალისწინებით, ქალაქში მეორეხარისხოვანი გასასვლელებში ავტო-სატრანსპორტო საშუალების გადაადგილებისათვის მინიმალური საჭირო გზის სიგანე უნდა შეადგენდეს 3,5 მეტრს. ფაქტობრივი მოცემულობის გათვალისწინებით კი N5-1-5-3-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებულ მიწის ნაკვეთზე განთავსებულ შენობა-ნაგებობასა და N5-1-5-3-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებულ მიწის ნაკვეთზე განთავსებულ შენობა-ნაგებობას შორის სიგანე ერთ მონაკვეთში შეადგენს 3,2 მეტრს, ხოლო გზის შუა ნაწილის სიგანეც ასევე შეადგენს 3,5 მეტრზე ნაკლებს. ამდენად, მოსარჩელის მიერ მოთხოვნილი ფორმით აუცილებელი გზის მოწყობა, ფაქტობრივი მდგომარეობის გათვალისწინებით შეუძლებელია. ამასთან, საქმეზე ასევე დადგენილია, რომ გ-----ის მოქმედებით, თავდაპირველი მთლიანი ნივთის (საკადასტრო კოდით N5-1-5-1--) დანაწილება თანამესაკუთრეთა მიერ მოხდა იმგვარად, რომ დღეის მდგომარეობით N5-1-5-2-- საკადასტრო კოდით რეგისტრირებულ მიწის ნაკვეთს არ გააჩნია კავშირი საჯარო გზასთან. ამდენად, სწორედ მესაკუთრის მოქმედებით მოხდა ნივთის იმგვარი განკარგვა-დანაწილება, რომლის შედეგადაც შეიზღუდა მასში საჯარო გზიდან მოხვედრის შესაძლებლობა. აღნიშნული კი გამორიცხავს მხარის მოთხოვნის დაკმაყოფილებას და მეზობელი მიწის ნაკვეთის მესაკუთრის უფლებების შეზღუდვას აუცილებელი გზით სარგებლობის უფლების დადგენის თვალსაზრისით.

ყოველივე აღნიშნულის გათვალისწინებით, სასამართლოს მიაჩნია, რომ გ-----ის სარჩელი დაუსაბუთებლად უნდა იქნეს ცნობილი და არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

7. საპროცესო ხარჯები

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან.

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 5-ე მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად, სარჩელზე უარის თქმისას სასამართლოს მიერ გაწეული ხარჯები გადახდება მოსარჩელეს სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ.

მოცემულ შემთხვევაში, გ-----ის მიერ სარჩელზე გადახდილია სახელმწიფო ბაჟი 1-0 ლარის ოდენობით. ვინაიდან სარჩელი არ დაკმაყოფილდა, გადახდილი სახელმწიფო ბაჟიდან 60 ლარი უნდა ჩაითვალოს ბიუჯეტის სასარგებლოდ გადახდილად (თანახმად საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-14 მუხლის „ა“ ქვეპუნქტის, 39-ე მუხლის მე-2 ნაწილის და 41-ე მუხლის პირველი ნაწილის „კ“ ქვეპუნქტისა),

დარჩენილი სახელმწიფო ბაჟი - 60 ლარის ოდენობით კი უნდა დაუბრუნდეს მოსარჩელეს, როგორც ზედმეტად გადახდილი. რაც შეეხება მოპასუხის მიერ ექსპერტიზის დასკვნის მომზადებისათვის გაწეულ ხარჯს - 200 ლარს (ს.ფ. 182), აღნიშნული თანხის გადახდა მოპასუხის სასარგებლოდ უნდა დაეკისროს მოსარჩელეს.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი

სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-8, 53-ე, 5--ე, 243-ე-244-ე, 249-ე, 257-ე, 259¹, 364-ე, 369-ე მუხლებით და

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა :

1. გ-----ის სარჩელი არ დაკმაყოფილდეს.
2. მოსარჩელე გ-----ს დაუბრუნდეს მის მიერ სარჩელზე გადახდილი სახელმწიფო ბაჟიდან - 1-0 ლარიდან, ზედმეტად გადახდილი - **60 ლარი**, რომელიც გადახდილია 2018 წლის 30 ოქტომბერს, შემდეგ რეკვიზიტებზე: სახელმწიფო ბიუჯეტი, ხაზინის ერთიანი ანგარიში, ბანკის კოდი TRESGE22, ანგარიშის N200 1-2 900, სახაზინო კოდი 300 5-3 150 (საგადასახადო დავალება N0).
3. მოსარჩელე გ-----ს მოპასუხე მ-----ის სასარგებლოდ დაეკისროს ამ უკანასკნელის მიერ სასამართლოსგარეშე ხარჯის სახით ექსპერტიზის ჩატარებისათვის გაწეული ხარჯის **200 ლარის** გადახდა.
4. გადაწყვეტილება შეიძლება გასაჩივრდეს თბილისის სააპელაციო სასამართლოში დასაბუთებული გადაწყვეტილების ჩაბარებიდან 14 დღის ვადაში, სარეზოლუციო ნაწილის მე-5 პუნქტით გათვალისწინებული წესების დაცვით სიღნაღის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.
5. გადაწყვეტილების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება გადაწყვეტილების გამოცხადებას ან მისთვის ცნობილია გადაწყვეტილების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს სიღნაღის რაიონულ სასამართლოში და ჩაიბაროს გადაწყვეტილების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება გადაწყვეტილების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია.

მოსამართლე

ალექსანდრე ლომიძე